

og en saakaldet Regjering, der kun har det nærmeste Dieblif i Sigte (Hør! Hør!), og der maa spille høit Spil om dens Eksistens. Der kan man gaae indtil at udmarve Landet for at tilveiebringe de Midler, som man maatte ansee nødvendige for at fuldføre dets fortløbende Skridt; men den Regjering og det Folk, som ved, at Fremtiden venter den og det, vil ogsaa tage Hensyn til Folkets og Landets Fremtid, og ikke paalægge større Byrder, end der er absolut nødvendige for Diebliffet, vel vidende, at naar Omstændighederne skulde gjøre større Anstrængelser nødvendige, saa er det danske Folk ogsaa rede til at bære disse (Hør! Bravo!).

Den anden Bemærkning, som jeg vilde gjøre, er, at i et Land, hvor de ordinære Indtægter under Krigen ere indgaaede paa sædvanlig Maade og nok saa rigelige som før Krigen, der behøver man ikke i den Grad at tyge til overordentlige Midler, som i et Land, hvor Krigen, som Oprørets Følge, ikke blot har hærget, men hvor ogsaa Oprøret i sit hele Udspring har maattet undergrave Landets ordinære Indtægter; med vore ordinære Indtægter for Die behøver man derfor ikke her at tyge til de overordentlige Anstrængelser, som maa ansees nødvendige i de Dele af Landet, hvor Oprørs-Regjeringen har sit Sæde. Men det er ikke Stedet her, at ytre sig videre om den usandsfærdige Skildring af hvad her skulde være foregaaet, og jeg indskrænker mig derfor til disse Bemærkninger.

Jeg skal nu ganske kortelig berøre de to Ændringsforslag, som nu ere satte til Forhandling. Hvad det første Ændringsforslag angaaer, saa skal jeg bemærke, at det er tiltraadt af Udvalgets Majoritet. Jeg skal ikke gaae tilbage til hvad der under 2den Behandling blev yttret til Gunst for at denne Passus, som var i det oprindelige Udkast, skulde vedligeholdes. Majoriteten erklærede sig ved Afstemningen derimod, og dens Grunde tilkommer det ikke mig at criticere; men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at forsaavidt det er skeet ogsaa af den Grund, at de, som have Prioriteter indestaaende i saadanne mindre Jordstykker og Guse, ellers ogsaa vilde blive frie for en Afgift, som det ingenlunde var Hensigten at befrie dem for,

saa er herpaa raadet Bod ved et Ændringsforslag, der under 2den Behandling blev vedtaget til Slutningen af den nærværende 1ste Paragraph, thi det hedder nu: „af de Prioriteter, som indestaae i de oven for nævnte Eiendomme, der ere frie for at betale Krigsskat, erlægges $\frac{1}{10}$ af et Aars Rente, hvilket indbetales paa Amskningen af vedkommende Eiendoms-Besiddere o. s. v.“, derved er altsaa den Grund bortfaldet, at disse Prioritetshavere ellers kunde blive begunstigede, uden at det egentlig var Lovens Hensigt at begunstige dem. Hvad der forøvrigt taler for at fritage de mindre Eiendoms-Besiddere for denne Beskatning, hvorved de vel kun i meget ringe Grad vilde rammes, men hvorved de dog kunde standses i den Udvikling og i den Fremstriden, hvori det isærdeles er vigtigt, at de, der staae paa Samfundets lavere Trin, ikke nogensinde skulde kunne standses, det behøver jeg ikke at gjentage; det er under den 2den Behandling blevet tilstrækkeligt paavist. Hvad nu det 2det Ændringsforslag angaaer, at Alle, uden Hensyn til deres Eiendoms Størrelse, skulde være frie for at svare Krigsskat af den første Tonde Hartkorn, naar de i kortere eller længere Tid have været i Felten, i et af de Halvaar, der nærmest gaaer forud for Skatteopkrævningen, da har Udvalget ikke kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, fordi det gaaer ud fra det Princip, at vise en Begunstigelse imod alle dem, der have været i Felten, medens man troer, at denne Begunstigelse kun bør komme dem tilgode, hvis Aaar har gjort det dobbelt byrdefuldt for dem at deeltage i Landets Forsvar. Det forstaaer sig, at man tilfulde kan erkjende det Fortjenstfulde hos Enhver, som har offret Liv og Blod eller blot sine Kræfter i Krigen til Landets Forsvar, men man kan meget vel erkjende dette uden derfor at troe det Retfærdigt eller Billigt, naar hans Aaar ikke give ham særdeles Krav derpaa, at indrømme ham en særdeles Skattelettelse. Det er af denne Grund, at Udvalget ikke har kunnet tiltræde det andet Ændringsforslag.

With: I Henhold til Forretningsregulativets § 29 tillader jeg mig at foreslaae, at det under Nr. 1 paa den omdeelte Liste opførte Ændringsforslag, da det allerede en Gang er